

at han ogsaa er det ved denne Leilighed. Vi have jo været Vidne til, hvorledes han er gaaet i Spidsen med Hensyn til at tilside-sætte al Forhandling om dette Spørgsmaal, som kunde føre til, at der kom Klarhed over, hvad der paa dette Omraade var at gjøre. Dette have vi ogsaa udtalt i Betænkningen, det staar der tydeligt nok, og jeg vil anbefale den ærede Ordfører, naar han læser dette, at være paa det Rene med, hvor vi adressere Skylden hen, naar Sagen nu stiller sig, som den har gjort. Jeg tror ikke, at der i dette Dieblis er nogen Anledning for mig til at udtale mig tydeligere eller anderledes om dette Spørgsmaal, jeg har kun viist tilbage til, hvad der foreligger som Kjendsgjerning, jeg har ikke sagt noget som helst Nyt, jeg har ikke sagt Andet, end hvad den ærede Ordfører vidste i Forveien, saa at han kunde have sparet sig at udtale sin Fortolkning af det, som Mindretallet her har skrevet.

Formanden (Høgsbro): Det ærede Medlem syntes mig at forudsætte, at der ikke var god Villie til Stede, naar man forstod Mindretallets Betænkning paa anden Maade end han. Jeg maa antage, at det dog ikke har været det ærede Medlems Mening at ville anvende dette paa Ordføreren.

Marineministeren (N. Ravn): Da det ærede Udvalg har tiltraadt alle mine Ændringsforslag paa et nær, kan jeg udtale mig i stor Rothed, idet jeg for det Første takker det ærede Udvalg for den Imødekommen, det har viist. Det eneste Ændringsforslag, som Udvalget har stillet, gaar ud paa, at en Post, som angaar Godtgjørelse til 6 Skibslæger, udgaar. Det forekommer mig, at det ærede Udvalg der har været noget strengt, idet jeg maa være enig med den ærede sidste Taler i, at den Omstændighed, at Bevillingen var negtet paa forrige Finanslov, dog ikke nødvendigvis maa medføre, at den ogsaa bliver negtet paa Tillægsbevillingsloven, og Udvalget maa dog viist nok, idet det er gaaet ind paa denne Godtgjørelse til Skibslægerne paa Finansloven for næste Aar, erkjende, at der er meget gode Grunde, der tale for at give dem den. Det forekommer mig derfor, at det kunde være gaaet et Skridt videre og have givet den ogsaa for det foregaaende Aar. Det er imidlertid ikke slet, jeg maa beklage det, men kan naturligvis ikke indvende Noget derimod, jeg kan blot takke for, at Godtgjørelsen dog er tiltraadt for næste Finansaaars Vedkom-mende.

Krigsministeren (Bachson): Det, som den ærede Ordfører sagde for at moti-vere det Ændringsforslag, det her dreier sig om, nemlig Negtelsen af Bevillingen paa de 8 Mill. Kr., indeholder ikke meget Nyt; det er det Samme, som man i de senere Aar saa jævnlig har hørt, og man kunde jo hel-ler ikke vente, at der skulde komme noget Nyt frem nu. Der kunde maasse derfor være Grund for mig til ogsaa at fatte mig i en tilsvarende Rothed som den ærede Ordfører; men jeg skal dog bemærke, at da Spørgsmaalet for mig og Regjeringen er saa vigtigt, og da jeg ikke ved 1ste Behand-ling havde Anledning til at tage Ordet, idet den Forhandling, der da førtes med Udval-gets Flertal, havde en mere almindelig poli-tisk Karakter, som optoges af Conferencesi-denten, og da tillige andre Incidentspun-ter kom ind, som forlængede Debatten, op-fatte jeg at udtale mig til en anden Leilig-hed, hvor der var mere Grund til at gaa ind paa Detailspørgsmaal end ved første Behandling, og jeg vil da her selvsjælgelig tage Hensyn til de Bemærkninger, der faldt ved 1ste Behandling af Sagen. Den ærede Ordfører henviste til Betænkningen, jeg kan som Svar derpaa henvise til de Bemærknin-ger, som ledsage Forslaget; thi de ere egent-lig saa udtømmende, at det fornuftigvis ikke burde være nødvendigt at sige Mere derom, end der staar. Det blev ved 1ste Behand-ling udtalt af et æret Medlem, det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds (Berg), at det umuligt kunde være Regjerin-gens Mening, at Noget skulde tro det, der var fremsat i Bemærkningerne. Det var navnlig det Punkt, hvor der stod, at man maatte forholde sig afventende med Hensyn til Forhandlingen af Regjeringens Forslag om Besættningen, som var forelagt. Det ærede Medlem fra Kolding (Berg) mente nemlig, at Regjeringen absolut maatte gaa ud fra, at det vilde blive forkastet, og at der derfor ingen Grund var til at afvente det. Den samme Betragtning har den ærede Ordfører gjort gjældende i Dag, at det i Forveien var givet. Jeg skal dertil dog sige, at medens jeg ganske viist for mit Vedkommende ikke havde megen Grund til at tro, efter de mange Aars Erfaringer, vi have, at der vilde komme Noget ud af det, er det dog en egen Sag at gaa ud fra dette, naar Forslaget gaar til 2den Behandling. Naar Sagen henvises til et Udvalg, er det dog fornuftigst at afvente, hvad der kommer fra det. Det gjør man jo i andre Sager, og det gjorde man saa ogsaa her, og der blev ingen Tid spildt, idet man traf alle de forberedende Underjøgelfer, som vare nødven-